

въ огъня, сирѣчь то въ огъня на Волкана, а ний въ огъня на сунругата на Волкана. Ще напълнѣж прочее тѣзи чаша въ честь на Божественното туй супружество.

— Туй вино е много вкусно, рече догматически Панса, но въ благоуханието му има твърдѣ малка миризма отъ борина.

— Каква прекрасна чаша! извика Клодій, като подигна една кристална и прозрачна чаша, украсена съ ежпоцѣвни каманье и съ фигура на змия по тогашната мода на Помпея.

— Този пръстенъ, рече Главкъ, като извади отъ прѣста си и го окачи на чашата, я прави по-прекрасна и по-достойна; поднасямъ ти я, Клодіе, и дано боговетѣ да ти подарѣтъ дълъжъ животъ за да изпълнеш до върха сѣкоги бѣдния този мой даръ.

— Много си великодушень, пріятелю Главке, отговори играчтъ (а въ туй време подаде чашата на слугата си за да я скъта), но пріятелството ти удвоава цѣната на дара.

— Пѣж въ честь на Граційтъ! рече Панса като си испраздни чашата три пѣти и на примѣра му послѣдувахъ и другытъ.

— Ний забравихмы да назначимъ началникъ на пиршеството.

— Не трѣба! извика Клодій като подрѣкваше зароветѣ.

— Съгласенъ съмъ, рече Главкъ, туй не е вече въ обычай. И шо ни трѣба този строгія водачъ? Не ни трѣба диктаторъ на трапезата и царъ на вечерята? Римлянытъ не са ли заклежъ да нематъ вече царь? (а) Ний Гърцытъ не сме ли свободны както вашытъ праотцы? Музыканты да чуймы пѣсенъ-та която азъ съчинихъ минжлыя вечерь и нарекохъ Вакхическа пѣсенъ въ честь на богынитѣ на времената.

Чухъ са звуковетѣ на Юнійската мелодія, и са испѣ по грѣцкы слѣдующата пѣсенъ.

Вечерне славословіе на богынитѣ на времената.

А.

Въ маранитѣ на деня.

Изминяхмы по лицето

На широката земя.

И намѣрихмы тукъ края

На нашытъ трудове,

Тиха хладна нощъ настава,

(а) Августъ като пріе единодержавната власть пріе названіето Императоръ, а не царь за да са ненаруши клетвата на Римлянытъ.